

kan saaledes ikke sælge et Læs Galm eller et Læs Løv fra sin Gaard, han kan ikke afhjælpe en velskaffet Forlegenhed ved at rejse et Laan og saa fremdeles. Men er Præsten ikke underkastet de samme Indskrænkninger i Henseende til Brugen af sin Præstegaard? ja man kan sige, at for ham er Brugsretten efter den bestaaende Lovgivning endnu mere indskrænket end for Fæsteren, fordi det aarlige Syn paa Præstegaarden paalægger ham en aarlig Byrde, hvilken han ikke som Fæsteren kan udflyde til næste Aar. Og vil man saa herimod dog bemærke, at Præsten i alt Fald ikke svarer nogen Landgilde, og at fordi han ingen Landgilde svarer, derfor skal han stilles ved Siden af Selveieren, saa uagtet vel den Sætning lod sig modsigge, at Præsten ikke svarer nogen Landgilde, saa vil jeg dog her lade den staae uimodsiget, og just fordi han ingen Landgilde svarer, og saaledes er begunstiget fremfor Fæsteren stemmer jeg for dette Minoritetsvotum, thi jeg troer, at det er en ligefrem Følge af Uvalgets Princip, at beskaffe Præstegaardene i Lighed med det øvrige Fordegods, naar Minoriteten i sit Uendringssforslag opstiller som Regel, at Geistligheden, svarer $\frac{2}{3}$ Deel af Krigsskatten mod Selveierne, idet et andet Minoritetsforslag i Overensstemmelse med Krigsskatsanordningen af 1848 bestemmer Fæsternes Afgift til $\frac{1}{3}$ Deel. Naar saaledes den enkelte Beneficiarius stilles midt mellem Livsfæsteren og Selveieren, saa troer jeg virkelig, at man kommer Billigheden temmelig nær.

Monrad: Det store Spørgsmaal, som man først kommer til at tænke paa ved denne Sags Behandling, det er, om den hele Krigsskat skal udredes af dette Aars Indtægt eller om kun Halvdelen skal udredes deraf, og jeg maae tilstaae, at jeg med Hensyn til den Beslutning, som jeg vilde tage i denne Sag, havde fundet at kunne slutte mig til Ministeriet, og at det var min Agt at rette min Stemme efter hvad Ministeriet erklærede for at være nødvendigt til Statens Lary. Jeg er imidlertid paa Grund heraf kommen noget i Forlegenhed ved den Maade, hvorpaa den høitagtede Finanzminister udtrykte sig derom; thi hvis jeg rigtig har opfattet hans Udring, som jeg dog ikke alle hørte, saa skyder

Ministeriet, om jeg saa maa sige, denne Sags Afgjørelse fra sig over paa Thinget; det henstiller hvad Thingets Medlemmer ville beslutte, og giver ethvert enkelt Medlem Valget til at følge den ene eller den anden Fremgangsmaade, eftersom det bedst tykkes ham. Naar nu dette er Tilfældet, saa opfatter jeg Ministeriets Erklæring paa den Maade, at Ministeriet ikke anseer det for nødvendigt for Statens Lary, at den hele Krigsskat udredes i Aar, thi der er jo Ingen af Forsamlingens Medlemmer, der saaledes som Ministeriet kan overflue Landets Forhold, der er Ingen, der som Ministeriet, kender vor diplomatiske Stilling, og der er intet Medlem af Forsamlingen, der som Ministeriet tillige kan bedømme de europæiske Forhold i Almindelighed, saa at, naar Ministeriet ikke bestemte og tydeligt erklærer, at det er nødvendigt, opfatter jeg det saaledes, som om Ministeriet troer, at Statens Lary er tilstrækkeligt betrygget, om man ogsaa kun stemmer for at Halvdelen af Krigsskatten udredes i Aar. Dersom Ministeriet erklærede: vi ansee det for nødvendigt og vi fordrer det, dersom vi skulle vedblive at varetage Statens Lary, saa stemte jeg for, at hele Krigsskatten skulde udredes i Aar; men naar Ministeriet siger: gjør, som I vil, saa stemmer jeg for, at kun Halvdelen skal udredes i Aar, og hvis det er urigtigt, saa falder det hele ubeelte Ansvar herfor ikke paa Forsamlingen, men paa Ministeriet. Det er det egentlige store Spørgsmaal; det andet Spørgsmaal, hvorom jeg har tilladt mig at stille et Uendringssforslag har for mig langt mindre Betydning, eftersom Sagen nu er stillet. Der er blevet foreslaaet i det oprindelige Udkast, at Geistligheden skulde gaae over fra den skatteyndende Klasse, hvori den hidtil har befundet sig, til en særegen Embedsclassen af Skatteyndende. Jeg har fremsført endel Indvendinger, som jeg fandt temmelig betydningsfulde, imod denne Forandring; men jeg har langt mindre Betæneligheder derved efter de Forandringer, som Comiteen har foreslaaet med Hensyn til selve Embedsclassens Beskæftning. Efter de af Comiteen foreslaaede Forandringer, vil nemlig de første 600 Rbd., som beskattes indbringe en Skat af 7 Rbd. Dette vil ethvert Præstefald eller i alt Fald en langt